

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Ziółkowska

SSO Ewa Taberska (spr.)

SSO Mariusz Sygreła

Protokolant p.o. stażysty S. S.

przy udziale M. F. Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2017 r.

sprawy **B. B.**

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 31 marca 2016 r. - sygn. akt II K 144/16

Uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Pile do ponownego rozpoznania.

Ewa Taberska B. M. S.

UZASADNIENIE

B. B. został oskarżony o to, że w dniu 17 grudnia 2015r. około godz. 18.00 w P., na ul. (...), kierując samochodem osobowym marki D. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że zbliżając się do prawidłowo oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zachował wymaganej, szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującej się na przejściu T. S., doprowadzając do jej potrącenia, w następstwie czego piesza doznała obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania głowy kości ramiennej prawej, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu na czas dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §1 kk, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Pile wyrokiem z dnia 31 marca 2016r. sygn. akt II K 144/16 na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne na okres 2 lat tytułem próby w stosunku do oskarżonego o czyn z art. 177 § 1 kk B. B., a nadto na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 46 § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej T. S. nawiązkę w kwocie 1500 złotych oraz obciążył oskarżonego kosztami sądowymi - K.51.

Apelację od tego wyroku złożyła oskarżycielka posiłkowa T. S., dołączając do wniesionego środka zaskarżenia kserokopię dokumentacji medycznej – K. 76 – 85 .

Oskarżony B. B. złożył odpowiedź na apelację – K. 93 – 95.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżycielki posiłkowej okazała się częściowo zasadna i stała się podstawą do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż wbrew twierdzeniom oskarżycielki posiłkowej stan faktyczny w niniejszej sprawie, co do okoliczności przebiegu wypadku drogowego nie budzi, zdaniem Sądu Okręgowego, żadnych wątpliwości. Stąd zbędnym było zatem w postępowaniu odwoławczym jakiegokolwiek uzupełnienie materiału dowodowego osobowego (w postaci świadków zdarzenia, których zresztą oskarżycielka nie wskazała z imienia i nazwiska) czy rzeczowego w zakresie przebiegu wypadku z udziałem T. S.. Podnieść należy bowiem, iż tylko w przypadku, gdy stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego – art. 193 § 1 kpk.

Mechanizm zaistniałego w dniu 17 grudnia 2016r. wypadku był prosty i typowy, oskarżony przyznał się do jego popełnienia i okoliczności tego zdarzenia nie budzą żadnych wątpliwości w Sądzie odwoławczym.

Dodatkowej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej natomiast wymagał powypadkowy stan zdrowia oskarżycielki posiłkowej po zdarzeniu z dnia 17 grudnia 2015r., albowiem T. S., przedstawiając jednocześnie dokumentację lekarską wskazywała w apelacji, iż doznała szerszych obrażeń ciała niż te opisane w oskarżeniu oraz podnosiła, że skutki wypadku odczuwa cały czas i „została kaleką do końca życia”.

W tym celu Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych: lek. med. W. K. specjalisty ortopedy i traumatologii oraz lek. med. S. P. specjalisty w zakresie medycyny sądowej – K. 134 – 136.

Jak wynika z opinii, oskarżyciela posiłkowa doznała w dniu 17 grudnia 2015r. następujących obrażeń:

- **złamania** zgniecieniowego kłykcia bocznego **kości piszczelowej prawej**, które wygoiło się z poszerzeniem bocznego przedziału prawego stawu kolanowego i obniżeniem plateau piszczeli bez istotnych zaburzeń motorycznych
- **złamania kości ramiennej prawej** w odcinku bliższym, które wygoiło się wadliwie w nadmiernej szpotawości głowy kości ramiennej.

Opisane złamania, zdaniem biegłych, w zakresie prawej kości ramiennej i prawej kości piszczelowej spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 §1 kk.

Stwierdzona w badaniu biegłych dysfunkcja stawu barkowego prawego ma charakter pourazowy i jest skutkiem zdarzenia z dnia 17.12.2015r. Natomiast zaburzenia stwierdzone w zakresie obwodowej części prawej kończyny górnej są następstwem wcześniejszych zmian zwyrodnieniowych w odcinku szyjnym kręgosłupa oskarżycielki.

Opinia z dnia 2.01.2017r. wydana przez powołanych w toku postępowania odwoławczego biegłych (poza oczywistą omyłką w dacie urodzin pokrzywdzonej), nie zawiera błędów i nie budzi żadnych wątpliwości Sądu Okręgowego, jest jasna i spójna, wydana została w oparciu o badanie sądowo – lekarskie T. S. oraz w oparciu o wiarygodną dokumentację lekarską.

Opinia ta potwierdziła także zarzuty T. S. zawarte w apelacji, iż w wyniku wypadku doznała ona szerszych obrażeń, skutkujących naruszeniem czynności narządu ruchu na czas dłuższy niż 7 dni a skutki jednego z nich odczuwa w sposób dotkliwy przez cały czas.

Zarówno ogół obrażeń doznanych przez oskarżycielkę posiłkową jak i przebieg wypadku, którego sprawcą był B. B., zdaniem Sądu Okręgowego, poddają w wątpliwość wyrok Sądu Rejonowego co do warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do oskarżonego B. B. jak i wysokość wymierzonej w wyroku symbolicznej nawiązki, co zresztą podnosiła także oskarżycielka posiłkowa w swojej apelacji.

Mając na uwadze fakt, że oskarżony nie ustąpił pierwszeństwa znajdującej się na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych oskarżycielce posiłkowej i ją potrafił, i doznała ona szerszych obrażeń niż wskazane przez prokuratora we wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, to nie sposób uznać, zdaniem Sądu Okręgowego, że wina B. B.

i społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne oraz, że oskarżony nie powinien ponieść symbolicznej chociażby kary za swój czyn.

W związku z powyższym, z uwagi na treść art. 454 § 1 kpk, zgodnie z którym Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, co do którego w pierwszej instancji warunkowo umorzono postępowanie, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Pile do ponownego rozpoznania. Sąd ten zgodnie ze wskazaniem art. 341 § 1 kpk skieruje sprawę na rozprawę.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi przewód sądowy w całości. Sąd ten winien mieć także na względzie treść opinii biegłych z dnia 2 stycznia 2017r. odnośnie zakresu obrażeń T. S. doznanych w wyniku wypadku z dnia 17 grudnia 2015r., co winno znaleźć miejsce w treści opisu czynu B. B. a w przypadku miarkowania ewentualnej nawiązki, odszkodowania lub zadośćuczynienia na rzecz T. S. Sąd Rejonowy winien ustalić, czy oskarżycielka posiłkowa skorzystała już z odszkodowania w ramach ubezpieczenia jakim objęty był B. B. – K. 74 i 105.

M. S. B. E. T.